

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 454/2018
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгомир Станисављевић, адвокат из ..., против туженог „МАТИЈЕВИЋ“ д.о.о. индустрија меса из Новог Сада, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2243/17 од 20.10.2017. године, у седници од 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2243/17 од 20.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 1625/2016 од 24.05.2017. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади нематеријалну штету на име душевних болова због умањења животне активности 140.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова, страха и душевних болова на име наружености по 125.000,00 динара, укупно 515.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев преко износа досуђених ставом другим изреке. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 169.900,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 2243/17 од 20.10.2017. године ставом првим изреке делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиљи због претрпљених душевних болова услед умањења животне активности исплати још 10.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености још 25.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке одбијене су жалбе парничних странака у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.600,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија је поднета и из разлога прописаних чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, али нису испуњени законски услови из ове одредбе да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, с обзиром да је ревизија дозвољена према новелираном члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку –ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11... 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка због којих се овај ванредни правни лек може поднети, у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код туженог запослена од 12.08.2014. године, и обављала је послове помоћног радника који су, поред осталог, подразумевали и сечење свежег меса уз коришћење прибора и машине за млевење меса, за које послове је тужила била оспособљена за безбедан рад. Према Анексу уговора о раду од 26.05.2016. године тужила је распоређена на послове заменика пословође у продајном објекту у Уобичајена пракса је била да за време коришћења паузе месара или касирку мењају пословођа или заменик пословође. Исто се дешавало и у случајевима када је у радњи било много купаца. Тужила је дана 10.09.2016. године као заменик пословође радила у првој смени, и послуживала је купце у периоду када је месар користио паузу. Тужила је укључила машину за млевење меса како би истиснула претходно самлевено месо, када је уочила да је заостао комадић меса и није искључила машину, већ је прстима леве шаке узела заостали комад меса у намери да га одстрани, када јој је нож машине повукао шаку и одсекао три прста. Тужила је због тешке телесне повреде била спречена за рад до почетка децембра 2016. године. Пропуст тужиле у руковању машином утврђен је на основу налаза и мишљења вештака из области сигурности на раду, а из налаза и мишљења вештака медицинске струке утврђени су трајање и интензитет претпљених физичких болова и страха, као и наружености и умањења животне активности.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је тужени обавезан да тужили накнади насталу нематеријалну штету услед повређивања на раду, у смислу члана 164. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05... 75/2014). Правилно је такође утврђено да је тужила допринела настанку штете у висини од 50%, будући да је била обучена за рад на машини за млевење меса и упозната са свим опасностима и ризицима, као и са забраном да руком прилази отвору машине док је иста укључена у струју. Из изнетог проилази да тужени може бити ослобођен делимично одговорности за настанак штете, у смислу члана 177. став 3. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаној пресуди правилно је примењен члан 200. Закона о облигационим односима када је првостепена пресуда делимично преиначена и тужили досуђено на име душевних болова због умањења животне активности још 10.000,00 динара, што укупно чини 135.000,00 динара, и за претрпљене душевне болове због наружености још 25.000,00 динара, што укупно чини 150.000,00

динара. По оцени Врховног касационог суда, досуђени износи су у складу са значајем повређеног добра и циљем коме ова накнада служи, па се ревизијом туженог неосновано указује да су износи накнаде нематеријалне штете превисоко одмерени.

Неоснован је и ревизијски навод да нема доприноса туженог настанку штете на страни тужиље те да је штета настала искључиво радњом тужиље, јер је утврђено да пулт на коме се налазила машина за мљење меса није био прилагођен тужиљи као руковаоцу, због чега тужиља није критичном приликом имала потпуни визуелни преглед на отвор машине за мљење меса, односно није могла видети да је заостали комад меса закачен за нож машине.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**